

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118208957
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118208957.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobkyne: K. A., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX K. K. XXX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: BL Finance, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 44 307 683., právne zastúpený: ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.142,90 eura s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 19Csp/155/2018 - 61 zo dňa 14. novembra 2019 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom rozhodol tak, že

„I. Žalobu z a m i e t a .

II. Nárok na náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanoveniami § 3 odsek 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 7.8.2018 domáhala voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 3.142,90 eura s poukazom na to, že v obnovenom konaní, ktoré sa viedlo pod sp.zn. 19C/22/2016, ktoré sa viedlo proti nej ako spotrebiteľke bola v celom rozsahu žaloba zamietnutá a ako spotrebiteľka bola úspešná.

4. Žalovaný s návrhom nesúhlasil, poukázal na to, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.9.2009 odkúpil len pohľadávku spoločnosti GE Money voči žalobkyňi a nestal sa generálnym právnym nástupcom spoločnosti GE Money, a.s. ako sa to žalobkyňa snaží naznačiť. Žalovaný nie je právnym nástupcom spoločnosti GE Money, a.s. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.9.2009 prešla na žalovaného pohľadávka spoločnosti GE Money, a.s. voči žalobkyňi spolu s príslušenstvom a všetky práva s ňou spojené. V zmysle ustanovenia § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka, námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky. Postúpenie pohľadávky z postupcu na postupníka je singulárnou sukcesiou a nie sukcesiou univerzálnou. Na postupníka síce prejdú všetky práva a povinnosti súvisiace s postúpenou pohľadávkou, avšak postupník nevstupuje do všetkých práv a povinností, ktoré mohli vzniknúť medzi žalobkyňou a postupcom v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Námietky dlžníka, ktoré mal voči postupcovi pravda zostávajú zachované, a teda dlžník si môže uplatniť len nároky mu vyplývajúce zo spotrebiteľskej

zmluvy, nie však nároky zo zodpovednostného vzťahu. Nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je nárokom mimozmluvným, v tomto prípade nárokom vyplývajúcim z deliktuálnej zodpovednosti dodávateľa. Akýkoľvek iný výklad by bol absurdný a neprimeraným spôsobom by postihoval osoby, ktoré žiadnu svoju zákonnú povinnosť neporušili. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaný nadobudol pohľadávku pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie tak nie je pravdivé. Žalobkyňa podala dňa 15.11.2011 návrh na zastavenie exekúcie. O tomto návrhu však exekučný súd nerozhodoval, keďže bolo zistené, že ku dňu 15.12.2011 exekútor pohľadávku vymohol spolu s príslušenstvom. V zmysle pomerného zúčtovania exekučného konania č. 2 - konečné č. XXXXXXXXXXXX, bola exekúcia ukončená ku dňu 5.4.2012. Tvrdenie žalobkyne, že exekútor od nej vymohol sumu 3.142,90 eur na základe neexistujúceho exekučného titulu taktiež nie je pravdivé. Exekútor vykonal exekúciu na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým bol platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Prešov, č.k. 18Rob/738/2005-22, zo dňa 11.6.2007. Uvedený platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.7.2007. Žalovaný ďalej uviedol, že Okresný súd Prešov nezákonne a v rozpore s procesnoprávnymi predpismi povolil obnovu konania už v čase, kedy bola pohľadávka od žalobkyne vymožená. Okresný súd Prešov uznesením č. k. 18Cb/84/2012-93, zo dňa 12.11.2013 povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 18Rob/738/2005. Uvedené uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 18Cb/84/2012-93 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.3.2014. Od dátumu 15.3.2014 začala žalobkyňi plynúť premlčacia lehota na uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie. Právo na primerané finančné zadosťučinenie sa tak premlčalo ku dňu 15.3.2017. Žalobkyňa mala možnosť uplatniť si právo na primerané finančné zadosťučinenie už v priebehu obnoveného konania, keďže si však žalobkyňa v tomto obnovenom konaní právo na primerané finančné zadosťučinenie neuplatnila, premlčalo sa toto právo vo všeobecnej 3 ročnej premlčacej dobe. Žalovaný ďalej namietal, že vo výroku svojho rozsudku súd neuviedol resp. presne neidentifikoval zmluvnú podmienku, ktorej znenie by bolo v rozpore s predpismi o ochrane spotrebiteľa, a tak nie je možné jednoznačne určiť aké konkrétne predpisy o ochrane spotrebiteľa boli zo strany dodávateľa porušené. Keďže nebol naplnený predpoklad vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, nie je možné právo na primerané finančné zadosťučinenie žalobkyňi priznať. Žalovaný je toho názoru, že Okresný súd Prešov nie je miestne príslušným súdom na prejedanie vyššie uvedenej právnej veci, keďže v danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 19 písm. d) C.s.p. a to z dôvodu, že právo na primerané finančné zadosťučinenie nie je právom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy. Právo na primerané finančné zadosťučinenie je právom vyplývajúcim z deliktuálnej zodpovednosti dodávateľa teda právom z mimozmluvnej zodpovednosti. Podľa žalovaného je tak pre určenie miestnej príslušnosti potrebné aplikovať ustanovenia § 15 ods. 1. C.s.p.

5. Súd po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého uznesením tunajšieho súdu zo dňa 12.11.2013 č. k. 18Cb/84/2012-93 bola povolená obnova konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 18Rob/738/2005. Právoplatným uznesením zo dňa 14.3.2014 bola táto vec zapísaná pod sp.zn. 19C/22/2016.

6. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 30.10.2017 č.k. 19C/22/2016, ktorý nebol napadnutý odvolaním, a nadobudol právoplatnosť 23.1.2018 rozhodol v spore žalobcu BL Finance. s.r.o., proti žalovanej K. A. tak, že žalobu zamietol, pričom skutkovo dôvodil, že „dňa 24.5.2002 požiadala žalovaná ako spotrebiteľka u sprostredkovateľa BAUMAX SR, spol.s r.o. filiálka Košická ulica č. 4 v Prešove o poskytnutie revolvingového úveru a o vydanie úverovej karty napísanej na jej meno na formulári obchodnej spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s. so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 8, IČO: 35783214 s tým, tohto istého dňa aj zmluva bola podpísaná žalovanou a sprostredkovateľkou Zmluva o revolvingovom úvere číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX s úverovým rámcom 12 000,-Sk s výškou pravidelnej mesačnej platby 600,-Sk s tým, že dátum prvej splátky je do 24.6.2002 a splátky je potrebné uhrádzať vždy k 24. dňu v mesiaci.

7. V časti formuláru označenej ako Zmluva o úvere je uvedené, že „zákazník a GE T. Multiservis, k.s. v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v obchodných podmienkach zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s. a sadzobník, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Zákazník sa s obchodnými podmienkami o revolvingovom úvere zoznámil, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Zákazník sa zoznámil so sadzobníkom poplatkov spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s., hlavne s výškou úrokovej sadzby pre revolvingový úver. Zákazník súčasne potvrdzuje prevzatie zmluvy vrátane textu obchodných podmienok o revolvingovom úvere a sadzobníka

a prehlasuje, že je spôsobilý na všetky právne úkony, a že jeho osobné údaje uvedené v žiadosti zodpovedajú skutočnosti.“

8. Na druhej strane formulára boli uvedené Obchodné podmienky zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s. / ďalej „VPZ“/ odkazujúce o.i. aj na zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch / ďalej „ZSU“/.

9. Podľa bodu 6.1. VZP, zákazník je povinný platiť pravidelné mesačné splátky, zahŕňajúce splátku istiny a úroku („splátka“) v stanovených termínoch a v dohodnutej výške tak, ako je uvedené v zmluve a týchto obchodných podmienkach. Zákazník je povinný platiť za vyžiadané peňažné prostriedky úroky stanovené na základe úrokovej sadzby podľa aktuálneho sadzobníka s tým, že úročenie je uskutočňované denne odo dňa potvrdenia jeho žiadosti o poskytnutie peňažných prostriedkov podľa bodu 3.2 až do dňa splatenia istiny úveru. Zákazník je ďalej povinný platiť ďalšie poplatky, ostatné náklady a úroky podľa tejto zmluvy, pričom úročenie je vykonávané denne odo dňa čerpania/potvrdenia jeho žiadosti o poskytnutie peňažných prostriedkov podľa bodu 3.2 až do dňa úplného splatenia jeho celkového zmluvného záväzku voči veriteľovi, predstavujúceho súčet istiny, úrokov, poplatkov a ostatných nákladov podľa zmluvy.

10. Podľa bodu 7 VZP, porušenie povinností zákazníka vyplývajúcich zo zmluvy zakladá právo veriteľa na zmluvnú pokutu a tam, kde je to stanovené, tiež na dohodnutý úrok z omeškania, nezávisle od toho, či ide o zavinené alebo nezavinené porušenie povinností.

11. Pre prípad porušenia povinností zákazníka poskytnúť riadne a včas peňažné plnenie v dohodnutej výške sa dojednáva úrok z omeškania vo výške podľa aktuálneho sadzobníka. Okrem práva na úrok z omeškania vzniká veriteľovi pri porušení zmluvy zákazníkom podľa tohto článku tiež právo na zmluvnú pokutu podľa aktuálneho sadzobníka, všetky výdavky veriteľa spojené s vymáhaním pohľadávky sú účtované na ťarchu zákazníka.

12. Podľa bodu 10.7 VZP, vzťahy veriteľa a zákazníka výslovne neupravené zmluvou alebo týmito obchodnými podmienkami sa riadia ustanovenia ZSU a ObZ.

13. V závere tlačiva je uvedený Sadzobník poplatkov a to takto: Poplatok za otvorenie revolvingového účtu 1,5% z úverového rámca, Poplatok za pravidelný výpis z účtu --, Poplatok za mimoriadny výpis z účtu 30 Sk, Poplatok za vydanie náhradnej úverovej karty 100 Sk, Poplatok za blokáciu úverovej karty --, Poplatok za odloženie splatnosti splátok úveru --, Poplatok za vrátenie preplatku 100 Sk, Poplatok za vrátenie platby s chybným symbolom 100 Sk, Poplatok za iný spôsob platby 100 Sk, Poplatok za predčasné splatenie --, Pokuty: Zmluvná pokuta za omeškanie splácania úveru 20 % z dlžnej čiastky minimálne 100 Sk, Úrokové sadzby: Úroková sadzba % p.m. 2,46 %, Úrok z omeškania 0,1 % denne z dlžnej čiastky.

14. Žalovanej bola poskytnutá platobná karta, z ktorej finančné prostriedky čerpala. Od 17.5.2005 došlo k zmene obchodného mena GE Capital Multiservis, k.s., na GE Money Multiservis, k.s.

15. Dňa 16.12.2005 bola súdu I. inštancie doručená žaloba žalobcu: GE Money Multiservis, k.s./ pôvodné obchodné meno GE Capital Multiservis, k.s./ proti žalovanej K. A., o zaplatenie 11 521,20 Sk, úroku z omeškania vo výške 0,1% denne z tejto sumy od 12.3.2004 do zaplatenia , úroku vo výške 2,46% mesačne z tejto sumy od 12.3.2004 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 2 302,24 Sk s návrhom na vydanie platobného rozkazu, pričom žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že na základe uzavretej zmluvy žalovaná z úverového rámca čerpala sumu vo výške 16 371,50 Sk, ako je to uvedené v avíze vykonaných platieb, tvoriaceho prílohu žaloby a uhradila splátky, ktoré boli v zmysle zmluvy započítané, ale ostatná splátka bola uhradená 11.3.2004, a keďže ďalšie splátky nezaplatila, nezaplatená istina predstavuje sumu vo výške 11 511,20 Sk. Nezaplatením viac ako troch splátok v lehote ich splatnosti sa žalovaná dostala vo vzťahu k žalobcovi do omeškania, lebo všetky úverové splátky sa stali predčasne splatnými a jeho teda povinná v zmysle zmluvy a sadzobníka zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 0,1 % denne z istiny odo dňa nasledujúceho po dni, keď sa celý úver stal splatným - odo dňa 12.3.2004, a zmluvnú pokutu vo výške 20 % z istiny.

16. Od 21.6.2006 došlo k zmene právnej formy spoločnosti a obchodného mena na GE Money Brokers, a.s.

17. Dňa 11.6.2007 vydal Okresný súd Prešov pod sp.zn. 18Rob 738/2005 na základe tohto návrhu platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.7.2007.

18. Z výsluchu žalovanej súd zistil, že odpor voči nemu nepodala, lebo si bola vedomá skutočnosti dlhu, ale nezaoberala sa vysokými úrokmi z omeškania. Až vo februári 2012 po vyplatení dlhu sa dozvedela konzultáciou v združení na ochranu spotrebiteľov, že v zmluve, ktorú uzavrela sú neprijateľné zmluvné podmienky a požiadala združenie o pomoc. Pokiaľ pracovala na Okresnom súde Prešov neprichádzala do styku vôbec s agendou spotrebiteľských sporov. Keď podávala návrh na zastavenie exekúcie, nebola ešte v kontakte so združením, len počula nejaké informácie v médiách o týchto nebankových subjektoch a o tom, že tieto zmluvy odporujú dobrým mravom, preto tie údaje, ktoré uvádzala návrhu na zastavenie exekúcie v zmysle týchto svojich informácií aj formulovala.

19. Na základe právoplatného platobného rozkazu požiadal dňa 24.9.2009 JUDr. Pavel Halás, súdny exekútor pod č. Ex 12566/09 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie sumy 382,10 eura s príslušenstvom a trov exekúcie.

20. Dňa 20.10.2009 bolo pod č. 57070593 a spisovou značkou 10Er/158/2009 udelené poverenie na vymoženie tejto sumy s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 76,42 eura.

21. Dňa 6.9.2010 vydal súdny exekútor Upovedomenie o začatí exekúcie pre vymoženie: 382,10 eura s príslušenstvom, 905,58 eura - 0,1 % denný úrok z omeškania zo sumy 382,10 eura od 12.3.2004 do zaplataenia, čo ku dňu vydania tohto rozhodnutia predstavuje uvedenú sumu, 732,40 eura - 2,46 % mesačný úrok zo sumy 382,10 eura od 12.3.2004 do zaplataenia, čo ku dňu vydania tohto rozhodnutia predstavuje uvedenú sumu, 16,50 eura súdny poplatok za udelenie poverenia, 107,91 eura - trovy konania, 61,98 eura - trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní, 76,42 eura - zmluvná pokuta, 376,64 eura - predbežné trovy exekúcie podľa ustanovenia § 46 ods. 3 Exekučného poriadku.

22. Dňa 13.9.2010 bol platiteľovi mzdy povinnej - Okresnému súdu Prešov doručený príkaz na začatie exekúcie na sumu 2.992,63 eura. Od septembra 2010 k novembru 2011 bolo zrazených povinnej zo mzdy suma 2.165,10 eura.

23. Z účtu povinnej v A. bola v mesiaci november 2010 zrazená suma 217,92 eura. Žalovaná podala dňa 15.11.2011 návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnila tým, že vymáhané plnenie je právom nedovolené, resp. odporuje dobrým mravom. Nebankovým subjektom stanovený úrok podstatnou mierou presahoval horný limit obvyklej úrokovej miery požadovanej bankami, a preto postup tejto spoločnosti je konaním v rozpore s dobrými mravmi, ktoré je postihnuté absolútnou neplatnosťou podľa § 39 Občianskeho zákonníka. O tomto návrhu exekučný súd nerozhodoval, pričom však podľa oznámenia súdneho exekútora doručeného súdu dňa 15.12.2011 bolo zistené, že k tomuto dňu exekútor vymohol celkovú sumu vo výške 2.571,74 eura, úroky z omeškania a úroky boli povinnej zastavené 8.2.2011. Celkový zostatok pohľadávky vo výške 571,16 eura.

24. Následne podaním doručeným súdu dňa 3.9.2012 súdny exekútor vrátil poverenie na vykonanie exekúcie s tým, že exekučné konanie bolo skončené vymožením.

25. Právne súd I. inštancie poukázal na to, že sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu a žalovaný mal rešpektovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. ako aj zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce práva a povinnosti spotrebiteľa a dodávateľa. Ustanovenia v zmluve o revolvingovom úvere obsahujú v časti Obchodných podmienok v závere nazvanom Sadzobník poplatkov zmluvnú pokutu vo výške 20 % z dlžnej čiastky, úrokovú sadzbu 29,52 % ročne a sadzbu úrokov z omeškania 36 % ročne.

26. Ustanovenie o zmluvnej pokute vo výške 20 % ročne je jednoznačne neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka a nemožno jej uvedenie na zadnej strane formulárového tlačiva považovať za riadne dohodnutú zmluvnú náležitosť.

27. Uvedené platí rovnako aj pre úrokovú sadzbu 29,52 %, ktorá navyše je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka spolu s výškou úrokov z omeškania, nakoľko podľa prehľadu o výške priemerných úrokových sadzieb v mesiaci máj 2002 podľa www.nbs.sk bola u týchto druhov úverov priemerná sadzba 9,52 %, čo predstavuje oproti stanovenej úrokovej sadzbe 29,52 % skoro trojnásobné prekročenie a u výšky úrokov z omeškania skoro štvornásobné prekročenie.

28. Právny predchodca žalobca neupravil uzavretú zmluvu tak, aby bola po 1. 5. 2004 v súlade so spotrebiteľa chrániacimi ustanoveniami a preto, keďže došlo k zrušeniu pôvodného platobného rozkazu v dôsledku povolenej obnovy konania a terajší žalobca ako právny nástupca zotrval na žalobe a nezobral ju výslovne späť, napriek tomu, že uplatnené nároky boli v exekučnom konaní uspokojené, ale ani sa výslovne nevzdal svojho nároku, neostávalo súdu nič iné, než žalobu zamietnuť.

29. V danom prípade súd rozhodoval o nároku žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 3.142,90 eura v súvislosti s tým, že ako tvrdí v žalobe, táto suma od nej bola v exekučnom konaní vymožená v dôsledku právoplatného platobného rozkazu, ale súd povolil obnovu konania v tejto veci a následne rozhodol o zamietnutí žaloby voči nej, preto sa domnieva, že je dôvodné, aby požadovala primerané finančné zadosťučinenie vo výške skutočne jej vzniknutej ujmy, ktorá je dôsledkom súdneho konania skončeného jej plným úspechom. Tento nárok by jej patril aj keby jej žiadna ujma nevznikla. Jej však vznikla konkrétna ujma, ktorej náhradu nie je možné vyrovnať inak, ako prostredníctvom inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia, čo sa jej vidí byť nielen riešením zákonným, ale predovšetkým spravodlivým.

30. Súd v tejto súvislosti poukázal na to, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia vychádza z toho, že spotrebiteľ v konaní s dodávateľom úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi s tým, že dodávateľovi je potrebné preukázať porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi.

31. Primerané finančné zadosťučinenie má byť inštitútom, ktorý slúži na ochranu spotrebiteľa, aby bol účinným a odradzujúcim prostriedkom ochrany pred takýmito konaniami dodávateľa, ktoré sú porušením jeho práv alebo povinností, s tým, že by mal tento inštitút sledovať aj akúsi reparačnú a satisfakčnú funkciu. Jeho účelom je určitým spôsobom aj potrestať dodávateľa za protiprávne konanie, ktorým bol spôsobilý spôsobiť škodu spotrebiteľovi a nebyť aktívneho konania spotrebiteľa, bol by túto škodu na úkor spotrebiteľa získal.

32. Súd I. inštancie poukázal na to, že primerané finančné zadosťučinenie ako nemajetková ujma je vo všeobecnosti súdnou praxou považované za zadosťučinenie, ktoré sa poskytne v peniazoch a v sume, ktorá je primeraná, pričom ho nemožno stotožňovať s náhradou škody (napr. nález Ústavného súdu SR zo 14. decembra 2011 sp.zn. 1.ÚS 412/2011, nález Ústavného súdu SR zo dňa 14. januára 2015 sp. zn. 1.ÚS 481/2014). Tento výklad primeraného finančného zadosťučinenia nemožno inak posúdiť ani v spotrebiteľských sporoch. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia by malo byť dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne ďalšie konanie bez porušovania základného práva (nález Ústavného súdu SR z 15. decembra 2004 sp.zn. IV.ÚS 210/04). Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia by malo byť zmiernenie nemajetkovej ujmy, teda určitá satisfakcia za existujúci stav právnej neistoty.

33. V danom prípade bol súdom vydaný platobný rozkaz vo veci, kde neboli preskúmané neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovanej bol platobný rozkaz riadne doručený, odpor voči nemu nepodala, až následne keď došlo k exekúcii, podala návrh na povolenie obnovy konania. Súd obnovu konania rešpektujúc jej práva spotrebiteľky a neznalosť právneho vedomia o neprijateľných zmluvných podmienkach akceptoval a obnovu konania povolil.

34. Pohľadávka na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a to platobného rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 11.6.2007 č.k. 18Rob/738/2005-22 bola vymožená v exekučnom konaní v roku 2012, kedy podaním doručeným súdu 3.9.2012 súdny exekútor vrátil poverenie na vykonanie exekúcie s tým, že exekučné konanie bolo skončené vymožením. Celková suma, ktorá bola v konaní vymožená predstavovala 3.142,90 eura.

35. Uznesenie o povolení obnovy konania nadobudlo právoplatnosť 14.3.2014 a už vtedy mohla žalobkyňa v obnovenom konaní vzniesť protinávrh o vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže evidentne predmetná suma, ktorá bola v exekučnom konaní vymožená, bola vymožená na základe rozhodnutia súdu neskôr zrušeného. Žalobkyňa tak nepostupovala, pričom bola zastúpená advokátom známym spotrebiteľského práva, a mohla zároveň sa domôcť aj toho, čo tvrdí, že bola jej ujma a inak ju vyrovnať nemožno. V obnovenom konaní súd žalobu zamietol, ale hoci konštatoval porušenie spotrebiteľského práva, hlavným dôvodom zamietnutia žaloby bolo to, že pohľadávka v čase rozhodovania súdu už právne neexistovala a v tomto konaní žalobca - dodávateľ finančných služieb nereagoval na to ani späťvzatím žaloby, ani vzdaním sa nároku. Preto pokiaľ žalobkyňa uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške sumy, ktorá od nej bola vymožená v exekučnom konaní, a mohla v priebehu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania vzniesť protinárok na bezdôvodné obohatenie vo výške, ktorá jej bola vymožená a na základe tohto protinávrhu, ktorý by bol podaný v premlčacích lehotách podľa § 107 Občianskeho zákonníka, mohla sa voči nemu domôcť predmetného nároku., súd nevidí dôvod na priznanie tejto ujmy ako primeraného finančného zadosťučinenia.

36. Súd podotkol, že tak ako je ustálené súdnou praxou, nie je vylúčené, aby aj v takom prípade, keď sa spotrebiteľ domôže vydania bezdôvodného obohatenia, uplatnil primerané finančné zadosťučinenie vo výške tohto bezdôvodného obohatenia voči dodávateľovi finančných služieb, avšak v danom prípade nemožno opomenúť tú skutočnosť, že exekúcia sa konala na základe právoplatného platobného rozkazu, voči ktorému práve žalovaná nepodalala odpor, hoci súd akceptoval, že z neznalosti právneho vedomia o svojich spotrebiteľských právach.

37. Keďže k exekúcii došlo na základe právoplatného platobného rozkazu, aj keď rozsudkom Okresného súdu Prešov v obnovenom konaní nemožno považovať tento rozsudok za základ nároku v zmysle tom, že ním došlo k úspešnému uplatneniu alebo popretiu práva žalobkyne ako spotrebiteľky.

38. Žalobkyňa ako spotrebiteľka mala sa domáhať vydania bezdôvodného obohatenia v čase, kedy táto pohľadávka ešte nebola premlčaná a mohla vymôcť vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa sa rozhodla neuplatňovať protinávrhom tieto nároky vedome, nemožno jej v jej situácii pričítať nedostatok právneho poučenia a znalosti, keďže bola zastúpená právnym zástupcom.

39. Súd sa domnieva, že pokiaľ spotrebiteľ, ktorý je zastúpený právnym zástupcom sa takto rozhodne v konaní postupovať a neuplatní najskôr právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré mu patrí, ale hoci podporne, ale len v rámci primeraného finančného zadosťučinenia žiada nároky, ktoré mohol vymôcť v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, že takýto nárok nemožno subsumovať pod ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, preto žalobu zamietol.

40. Výrok o trovách konania súd rozhodol podľa § 257 C.s.p., súd nárok na náhradu trov konania nepriznal s prihliadnutím na najnovšiu súdnu prax, kedy v takýchto prípadoch aj keď dôjde k zamietnutiu žaloby spotrebiteľa ohľadom nárokov na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, nie je dôvod na priznanie trov konania úspešnej strane sporu, ktorým je finančný dodávateľ služieb.

41. Proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa včas. Odvolanie odôvodnila nesprávnymi skutkovými zisteniami a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

42. Podľa názoru žalobkyne, je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný, nakoľko posudzuje niečo, čo predmetom žaloby nie je, a to bezdôvodné obohatenie získané na jej úkor, platobný rozkaz a priebeh súdnej exekúcie, namiesto toho, aby posudzoval uplatnené primerané finančné zadosťučinenie, nadväzujúce na konanie vedené na Okresnom súde Prešov a na právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19C/22/2016, z 30.10.2017 (ďalej len Základné konanie).

43. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že súd prvej inštancie sa mal zaoberať tým, či bola splnená hmotnoprávna podmienka priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie, teda, či bol spotrebiteľ v spotrebiteľskom spore úspešný a v súdnej veci to znamená, že súd prvej inštancie sa mal zaoberať tým, či bola žalobkyňa v súdnom konaní, vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 19C/22/2016, ako spotrebiteľka, v zmysle zákona, proti žalovanému úspešná.

44. Rozsah porušenia spotrebiteľského práva - táto otázka je definovaná rozsudkom v základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 19C/22/2016, z 30.10.2017 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v základnej veci, nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenia ani rozširovať ani zužovať. Aj keby sa zistilo v konaní o primeranom finančnom zadosťučinení porušenie aj ďalšieho spotrebiteľského práva, aké zistil súd v Základnom konaní, nemožno naň prihliadať, nakoľko nebude spĺňať požiadavku zákona na úspech na súde, ale na druhej strane, ak súd v Základnom konaní zistil porušenie spotrebiteľského práva, nemôže súd konajúci o primeranom finančnom zadosťučinení dôjsť k záveru, že o porušenie spotrebiteľského práva nejde. Súd prvej inštancie sústredil svoju pozornosť len na výšku uplatnenej sumy 3 142,90 eura, čo je suma, ktorá v skutočnosti naozaj predstavuje ujmu žalobkyne, ale nijako neovplyvňuje hmotnoprávny základ žaloby o primerané finančné zadosťučinenie, ktorým je úspech žalobkyne v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19C/22/2016. V tejto súvislosti sa žiada zdôrazniť, že Zákon nevyžaduje vznik ujmy, ako podmienky priznania primeraného finančného zadosťučinenia a hlavne, že výšku primeraného finančného zadosťučinenia žalobca nepreukazuje, nakoľko táto závisí od voľnej úvahy súdu.

45. Žalobkyňa bola v Základnom konaní úspešnou v rozsahu 100 % a je pravdou, že si uplatnila primerané finančné zadosťučinenie v takej výške, v akej jej vznikla konaním právneho predchodcu žalovaného ujma, predstavujúca bezdôvodné obohatenie, ale ak by na vzniknuté bezdôvodné obohatenie v súvislosti s platobným rozkazom a súdnou exekúciou vôbec v žalobe nepoukázala a primerané finančné zadosťučinenie by si uplatnila napr. vo výške 100,- eur, tiež by súd prvej inštancie žalobu zamietol? A ak áno, ako by zamietnutie žaloby, odôvodnil? To, či si žalobkyňa bezdôvodné obohatenie uplatnila, alebo nie, nemá podľa platnej právnej úpravy na v tomto konaní uplatnený nárok na primerané finančné zadosťučinenie žiaden vplyv.

46. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Zdôraznil, že od počiatku konania namieta svoju pasívnu vecnú legitimáciu. Rozhodnutím súdu prvej inštancie síce dosiahol úspech v spore, avšak Okresný súd Prešov sa uvedenou námietkou žalovaného vôbec nevysporiadal. Nemožno súhlasiť s názorom, že pokiaľ súd konal so žalovaným, mal konajúci súd za to, že podmienky pasívnej vecnej legitimácie na strane žalovaného sú splnené. V prvom rade bolo potrebné vyriešiť otázku, či v prípade singulárnej sukcesie, môže spotrebiteľ požadovať zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia od postupníka, resp. otázku „kto zodpovedá“. S tým súvisí aj vyriešenie otázky charakteru primeraného finančného zadosťučinenia, ktorý podľa žalovaného je nárokom mimozmluvným, vyplývajúcim z deliktálnej zodpovednosti dodávateľa, a preto v prípade singulárnej sukcesie nie je daná zodpovednosť postupníka za porušenie ustanovení o ochrane spotrebiteľa dodávateľom (postupcom). Spotrebiteľ tak nemôže od postupníka požadovať zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, keďže sa nejedná o záväzok vyplývajúci priamo zo spotrebiteľskej zmluvy, ale o mimozmluvný záväzok, ktorý je osobne spojený s dodávateľom, ako osoby priamo zodpovednej za porušenie práva. V prípade singulárnej sukcesie však postupník nevstupuje do všetkých práv a povinností postupcu, ale len do práv súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou (v podrobnostiach viď vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 05.09.2018 a čl. III. tohto podania.).

47. Podľa žalovaného z ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ si môže uplatniť právo na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia len od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi zodpovedá. Na základe analógie tak právo na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je osobne späté s osobou, ktorá sa dopustila porušenia práv alebo povinností vyplývajúcich z predpisov o ochrane spotrebiteľa. Zodpovednosť dodávateľa za porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitných predpisov je konštruovaná ako zodpovednosť objektívna. Právo na primerané finančné zadosťučinenie vyplývajúce z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je potrebné posudzovať ako právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Uplatnením analógie je možné vyvodiť záver, že právo na primerané finančné zadosťučinenie je potrebné posudzovať podľa ustanovení upravujúcich právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady. Predpokladmi zodpovednosti sú: existencia zásahu, ktorý vyvolal alebo bol spôsobilý vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození

osobnostných práv chránených § 11 OZ, neoprávnený (protiprávny) charakter tohto zásahu a existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a vzniknutou ujmom. Práva na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia sa môže spotrebiteľ domáhať v prípade porušenia predpisov o ochrane spotrebiteľa zo strany dodávateľa. Osoba, ktorá je pôvodcom porušenia práv spotrebiteľa vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitných predpisov, je povinná poskytnúť primerané finančné zadosťučinenie za splnenia predpokladov vyplývajúcich z ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa a z ustanovení Občianskeho zákonníka. Na základe analógie je teda možné určiť všetky predpoklady pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie. Spotrebiteľ má právo na primerané finančné zadosťučinenie za predpokladu, že na strane dodávateľa boli naplnené predpoklady zodpovednosti.

48. Vo svojom vyjadrení žalovaný ďalej uviedol, že pod nemajetkovou ujmom sa rozumie taká ujma, ktorá sa premieňa do psychickej sféry človeka a do jej postavenia v spoločnosti. Ide teda o ujmu, ktorá sa bezprostredne nepremieňa do fyzickej integrity ani do majetkovej sféry postihnutej osoby. Túto nemajetkovú ujmu je potrebné odlišovať od majetkovej ujmy. Na základe analógie môžeme teda vyvodiť záver, že primerané finančné zadosťučinenie má v prvom rade plniť funkciu satisfakčnú a preventívnu, avšak nie funkciu reparačnú. V prípade, že spotrebiteľovi vznikla majetková ujma, môže tento využiť inštitút zodpovednosti za škodu alebo inštitút zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie.

49. Podľa názoru žalovaného, keďže Okresný súd Prešov vo výroku rozsudku č. k. 19C/22/2016-73, zo dňa 30.10.2017, ktorým odmietol priznať spoločnosti GE Money, a.s. resp. terajšiemu žalovanému, nárok uplatňovaný zo spotrebiteľskej zmluvy, výslovne neuviedol znenie tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve, nemožno tento rozsudok považovať v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa za rozsudok, ktorým spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitných predpisov, a to z dôvodu, že súd vo výroku svojho rozsudku neuviedol resp. presne neidentifikoval zmluvnú podmienku, ktorej znenie by bolo v rozpore s predpismi o ochrane spotrebiteľa, a tak nie je možné jednoznačne určiť aké konkrétne predpisy o ochrane spotrebiteľa boli zo strany dodávateľa porušené.

50. Žalovaný ďalej namietal premlčanie práva na primerané finančné zadosťučinenie. Keďže právo na nemajetkovú ujmu sa premlčiava vo všeobecnej 3 ročnej premlčacej dobe, je možné na základe analógie vyvodiť záver, že právo na primerané finančné zadosťučinenie sa ako osobitný druh nemajetkovej ujmy premlčiava rovnako vo všeobecnej 3 ročnej premlčacej dobe. Uznesenie Okresného súdu Prešov o povolení obnovy konania, č. k. 18Cb/84/2012-93 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.3.2014. Od dátumu 15.3.2014 začala žalobkyni plynúť premlčacia lehota na uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie. Právo na primerané finančné zadosťučinenie sa tak premlčalo ku dňu 15.3.2017.

51. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobkyne je opodstatnené.

52. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejme z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

53. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých

spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

54. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

55. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

56. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinností žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

57. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

58. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu I. inštancie, že „Súd sa domnieva, že pokiaľ spotrebiteľ, ktorý je zastúpený právnym zástupcom sa takto rozhodne v konaní postupovať a neuplatní najskôr právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré mu patrí, ale hoci podporne, ale len v rámci primeraného finančného zadosťučinenia žiada nároky, ktoré mohol vymôcť v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, že takýto nárok nemožno subsumovať pod ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, preto žalobu zamietol.“

59. Z ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z dikcie tohto ustanovenia nevyplýva, že úspešnému uplatneniu primeraného finančného zadosťučinenia má predchádzať uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia ako to vo svojom odôvodnení uviedol súd I. inštancie.

60. Podľa názoru odvolacieho súdu nesprávnym je aj názor súdu I. inštancie v tom smere, že po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 18Rob/738/2005 zo dňa 12.11.2013 č.k. 18Cb/84/2012-93, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.3.2014 a táto vec bola zapísaná pod sp.zn. 19C/22/2016 si mohla žalobkyňa v obnovenom konaní vzniknúť protinávrh o vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže evidentne predmetná suma, ktorá bola v exekučnom konaní vymožená, bola vymožená na základe rozhodnutia súdu neskôr zrušeného. Uznesenie o povolení obnovy konania, nie je úspešné uplatnenie práva, ktoré mal na mysli zákonodarca. Žalobkyňa rozhodnutím o povolení obnovy konania ešte nemohla predpokladať výsledok rozsudku vo veci samej. Podľa názoru odvolacieho súdu k úspešnému uplatneniu práva došlo až právoplatným rozhodnutím súdu I. inštancie o zamietnutí žaloby zo dňa 30.10.2017 č.k. 19C/22/2016.

61. Treba prisvedčiť žalobkyni, že súd I. inštancie vo svojom rozhodnutí neodôvodnil prečo žalobu zamietol z dôvodu neuplatnenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keď žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala primeraného finančného zadosťučinenia podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

62. Z odôvodnenia rozsudku súdu I. inštancie nie je zrejmé ani či je daný základ nároku, tak ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

63. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ust. § 220 C.s.p.. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Podľa ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

64. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p. dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci.

65. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. rozhodol tak, že zrušil rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko nedostatočne odôvodnené rozhodnutie je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

66. Po vrátení spisu bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť nárok žalobkyne, ktorý si uplatňuje žalobou v tomto konaní. Taktiež súd prvej inštancie opätovne posúdi, či je daný základ nároku a či je nárok žalobkyne dôvodný. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude náležite svoje rozhodnutie odôvodniť s odkazom na konkrétne skutkové okolnosti.

67. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

68. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).